

Nr 32.

Ankom till riksdagens kansli den 10 mars 1931 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning av vissa delar av övningsplatsen Backamo.

(1:a avd.)

Uti en till riksdagen avlåten, den 6 februari 1931 dagtecknad proposition (nr 69), vilken till förberedande behandling hänvisats till statsutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av vid propositionen fogat utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden nämnda dag, föreslagit riksdagen medgiva, att de i Backamo övningsplats ingående ägolotter, vilkas försäljning av departementschefen förordats, må avyttras till det pris och på de villkor i övrigt, som i statsrådsprotokollet angivits, samt att inflytande köpeskillingar må, sedan försäljningskostnaderna avdragits, tillgodoföras lantförsvarets fond för byggnader och andra försvarsändamål.

Beträffande utredningen i ärendet får utskottet hänvisa till åberopade statsrådsprotokollet.

Sedan de s. k. lantförsvarets markkommitterade i skrivelse den 19 oktober 1929 framlagt förslag rörande den framtida användningen av övningsplatsen Backamo, avlät Kungl. Maj:t, efter det vederbörande myndigheter hörts i ärendet, proposition (nr 129) till 1930 års riksdag angående försäljning av vissa delar av övningsplatsen. Propositionen vann emellertid icke riksdagens godkännande (riksdagens skrivelse nr 149). Jämlikt härefter av Kungl. Maj:t den 9 maj 1930 lämnat uppdrag har arméförvaltningens fortifikationsdepartement i skrivelse den 17 december 1930 inkommit med ny utredning jämte förslag beträffande dispositionen av övningsplatsen.

I sin nyssnämnda skrivelse nr 149 anförde riksdagen, att riksdagen, som icke känt sig övertygad om behovet av att reservera mark å Backamo för truppövningsplats och flygfält, ansett, att frågan om den omfattning, i vilken markförsäljning vid Backamo borde äga rum, borde göras till föremål för förnyat överbäggande av Kungl. Maj:t. Dock hade riksdagen, i anslutning till vad som motionsvis yrkats, ansett Kungl. Maj:t böra bemyndigas att med Inlands Fräkne härads väghållningsdistrikt träffa avtal om försäljning av det i motionerna omförmälda grustag efter ett pris av 3,000 kronor per hektar. Riksdagen framhöll vidare, att det torde vara önskvärt, att det undersöktes, huruvida icke grustillgångarna i övrigt vid Backamo borde bibehållas i statens hand. Även frågan om priset å övriga till försäljning avsedda områden å Backamo syntes

riksdagen böra underkastas ytterligare utredning. Några svårigheter för innehavare av lägenheter å Backamo syntes icke behöva uppstå genom ett uppskov med försäljningen, då riksdagen ansåge sig kunna förutsätta, att lägenhetsinnehavarna finge bibehålla nu gällande upplåtelsevillkor oförändrade samt att resultatet av den föreslagna nya utredningen kunde föreläggas 1931 års riksdag.

Genom beslut den 9 maj 1930 uppdrog Kungl. Maj:t åt arméförvaltningens fortifikationsdepartement att till Kungl. Maj:t inkomma med förslag rörande försäljning till Inlands Fränke härads väghållningsdistrikt av det i riksdagens omförmälda beslut avsedda området av Backamo. Härjämte anbefalldes Kungl. Maj:t fortifikationsdepartementet att, med beaktande av vad riksdagen i sin förenämnda skrivelse anför, i samråd med flygstyrelsen verkställa ny utredning beträffande dispositionen av övningsplatsen i övrigt samt att till Kungl. Maj:t inkomma med det yttrande och förslag, vartill utredningen kunde giva anledning.

Sedan fortifikationsdepartementet i skrivelse till Kungl. Maj:t den 30 juli 1930 meddelat, att departementet för fullgörande av berörda uppdrag, i vad avsåge det till försäljning till väghållningsdistriktet ifrågasatta området, låtit genom distriktslantmätaren B. H. Lundholms försorg utstaka och kartlägga detsamma, bemyndigade Kungl. Maj:t genom brev den 29 augusti samma år fortifikationsdepartementet att till väghållningsdistriktet försälja ifrågavarande område om cirka två hektar, sådant området angivits å den av Lundholm upprättade kartan, mot en köpeskillning av 3,000 kronor per hektar och på villkor i övrigt, att väghållningsdistriktet vidkändes samtliga kostnader för områdets avstyckning och för lagfart därå.

I den inledningsvis omnämnda skrivelsen av den 17 december 1930 har arméförvaltningens fortifikationsdepartement därefter framlagt resultatet av utredningsuppdraget i dess återstående del.

Efter att hava lämnat en redogörelse för innehållet i berörda skrivelse har departementschefen för egen del i ärendet anför, följande:

»Såsom framgår av den lämnade redogörelsen, har av Backamo övningsplats redan försålts ett område om cirka två hektar.

Vid övervägande av frågan om ytterligare försäljningar har jag ansett mig böra utgå ifrån, att kronan icke bör avhända sig mark, beträffande vilken det icke med visshet kan överblickas, huruvida den erfordras för statliga ändamål. Då enligt min mening tillräcklig utredning nu ej föreligger rörande behovet av mark å Backamo för flygfältsändamål, har jag kommit till den uppfattningen, att det för närvarande ej bör ifrågasättas att försälja i övningsplatsen ingående mark i sådan utsträckning, att därigenom ett eventuellt utnyttjande av övningsplatsen för nyss angivet ändamål skulle kunna äventyras. Vidare lär Backamo, såsom av myndigheterna framhållits, alltjämt erfordras för vissa av Bohusläns regementes övningar. Visserligen har i årets statsverksproposition (fjärde huvudtiteln, punkten 64) framställts förslag om inköp av ett mark-

område vid Uddevalla för utvidgning av regementets därvarande övningsfält, men förvärvet av den obetydliga areal — cirka 2 hektar — detta förslag avser, torde icke komma att i stort sett medföra minskat behov av mark för regementets övningar å Backamo. Huvuddelen av Backamo synes mig alltså tillsvidare böra bibehållas i kronans ägo.

Arméförvaltningens fortifikationsdepartements förslag i ämnet innebär, som nämnt, att ägolorterna nr 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 a och 9 skola försäljas med de ungefärliga, i förhållande till i propositionen nr 129/1930 avsedda sträckningar något justerade gränser, som angivas å den i ärendet återopade, av distriktslantmätaren B. H. Lundholm år 1930 upprättade kartan. Mot försäljning av ifrågavarande ägolorter har jag icke något att erinra. På de skäl, som anförts uti den i ämnet vid 1930 års riksdag väckta motionen II: 410, anser jag, att även ägolorterna nr 8 och 8 a samt nr 10 utan större olägenhet kunna avyttras. Dessa lotter torde härvid böra avgränsas i ungefärlig överensstämmelse med vad å den utav distriktslantmätaren Lundholm upprättade kartan anges.

I likhet med fortifikationsdepartementet anser jag, att ägolorterna nr 4 a, 5 a, 6 a, 10 a och 10 b ävensom lotterna nr 7 b, 7 c och 7 d — beträffande vilka lantförsvarets markkommitterade ursprungligen ifrågasatt försäljning — ej nu böra avhändas kronan. Enligt av arméförvaltningens domäntjänsteman lämnad uppgift innehålla nämligen lotterna nr 4 a, 5 a, 6 a samt 10 a och 10 b god tillgång på grus. Lotten nr 7 d, inom vars gränser lotterna nr 7 b och 7 c äro belägna, disponeras av Bohusläns regemente såsom fältskjutningsterräng; för övrigt föreligger ej något tillfredsställande anbud för en försäljning av dessa lotter.

I överensstämmelse med den uppfattning, varåt fortifikationsdepartementet givit uttryck, anser jag, att försäljningspriserna böra bestämmas med ledning av förefintliga anbud, varvid i de fall, där olika anbud avgivits av vederbörande spekulant, det för kronan förmånligaste bör läggas till grund för prisets fastställande. Beträffande lotten nr 10 föreligger nu ej något anbud; priset för denna lott torde emellertid böra bestämmas till 8 öre per kvadratmeter eller det belopp, vartill lotten uppskattats vid värderingen den 14 januari 1930. För försäljningarna torde därjämte böra uppställas såsom villkor, att köparna skola bestrida avstycknings- och lagfartskostnaderna för de förvärvade områdena. Vid lotternas avstyckning torde i avseende å desamma gränser, sådana dessa finnas angivna å förenämnda av B. H. Lundholm upprättade karta, få vidtagas de mindre jämkningar, som kunna befinnas lämpliga. I fråga om likviderandet av köpeskillingarna har jag icke något att erinra mot fortifikationsdepartementets härutinnan framställda förslag.

De inflytande köpeskillingarna böra, efter avdrag av försäljningskostnaderna, tillgodoföras lantförsvarets fond för byggnader och andra försvarsändamål.»

*Utskottets
yttrande.*

Med anledning av departementschefens uttalande, att priserna för de till försäljning föreslagna jordlotterna borde bestämmas med ledning av förefintliga anbud, varvid i de fall, där olika anbud avgivits av vederbörande spekulant,

det för kronan förmånligaste borde läggas till grund för prisets fastställande, anser utskottet sig böra framhålla, att utskottet förutsätter, att de nuvarande arrendatorerna av ifrågavarande områden i första hand beredes tillfälle att med äganderätt förvärva de områden, som de nu innehava.

Då Kungl. Maj:ts förslag i övrigt icke giver utskottet anledning till erinran, hemställer utskottet,

att riksdagen må medgiva,

a) att de i Backamo övningsplats ingående ägolotter, vilkas försäljning av departementschefen förordats, må avyttras till det pris och på de villkor i övrigt, som i statsrådsprotokollet över försvarsärenden den 6 februari 1931 angivits,

b) att inflytande köpeskillingar må, sedan försäljningskostnaderna avdragits, tillgodoföras lantförsvarets fond för byggnader och andra försvarsändamål.

Stockholm den 10 mars 1931.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar *S. H. Kvarnzelius, J. L. Widell, O. Bergqvist, J. Nilsson* i Malmö, *E. J. G. Rosén, E. A. Lundell, C. I. Asplund, J. G. Waller, C. G. V. Hammarskjöld, I. Hj. E. Pauli, J. Sandén* och *Alexander Nilsson*;

från andra kammaren: herrar *A. Anderson* i Råstock, *P. Nilsson* i Bonarp, *S. Bengtsson* i Norup, *A. Å:son Törnkvist* i Karlskrona, *G. Strindlund, P. M. Olsson* i Blädinge, *B. F:son Holmgren, E. G. E. Eriksson* i Stockholm, *S. Persson* i Fritorp, *A. Danielsson, K. S. V. Ward* och *C. J. Högström*.
